

Mijn verhaal over de periode Nieuw -Guinea.

Half september 1955 ben ik vertrokken vanuit Nederland (Schiphol) naar Nieuw-Guinea(Biak} en weer heelhuids op 27 maart 1957 weer voet aan de grond op Schiphol.

We konden lopen tot aan de trap van de Conny die ons ,met een tussen landing Beiroet (libanon) en Karachi (Pakistan).

Aankomst Biak.

Wij landen op de strip van de Nederlandse Nieuw-Guinese Petromolie Maatschappij.

Het ontvangst was geweldig...er kwamen gelijk Papua's aan om onze koffers op te pakken en naar een Marine bus te brengen, -- dat was ik niet gewend want bij de marine moest je alles zelf maar verstouwen --, waarop ik in het Maleis vertelde dat ik dat zelf wel kon.

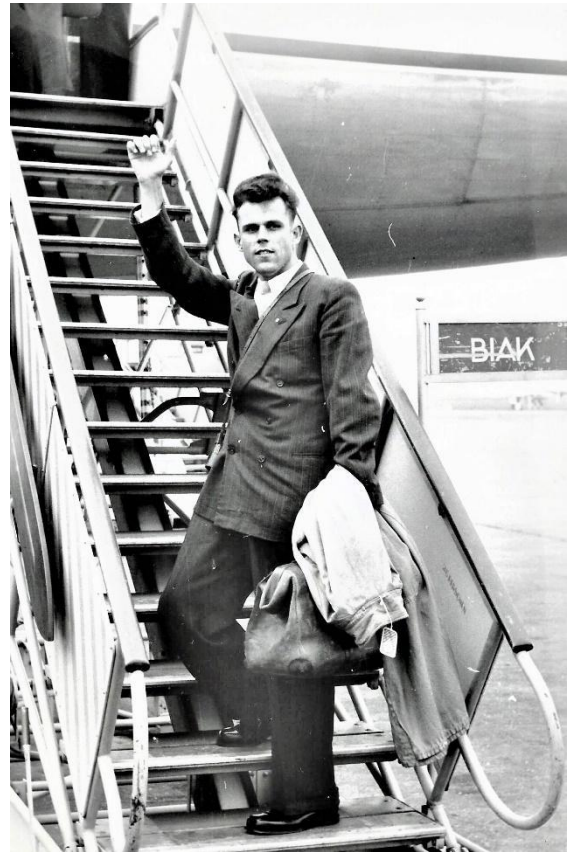
Nagenoeg gelijk werd er verteld dat er een Hollander was die Maleis sprak, dat ging nog sneller dan een bekend making via de scheepsomroep.

Een maal in de bus reden we naar de Basis, dit was een verblijf met nog door de Amerikanen neer gezette Nis hutten.

"Joenoës" , een Papua jongen die voor de barak zorgde kon ik gelijk goed mee opschieten, waarschijnlijk ook vanwege de taal.

De volgende dag Baksgewijs en door naar de poort.

Om 08.00 uur gelijk vertrokken naar het marine vliegveld Boeroekoe.

Daar begon ons werk aan de Firefly. Mijn kist was F 66.

Ook gebeurde het regelmatig dat naar het eiland Jefman, bij Sorong werden gebracht.

Dit gebeurde met de Catalina, deze nam niet alleen ons mee maar verzorgde ook voor de post

Hiervoor werd er geland op b.v. Fakfak en andere plaatsen van Nieuw Guinea. Zo kwamen wij op Jefman.

De toren van dit eiland was ook op een eiland Sorongdome genaamd.

De verkeersleider daar keek met een verrekijker of er niemand of kangoeroes op de baan liepen .

Deze baan werd ook gebruikt door de NNGPN.

De baan was een door de Amerikanen opgeschoven grond, dus glad was het niet.

Wij gingen ook wel eens gewoon met de Cats (Catalina's) mee de lucht in en zagen wij beneden ons de Radja Ampat eilanden.

Kanggoeroe (Janus) van de basis geef ik wat te eten, onze hut jongen (Joenoës) op de achtergrond kijkt mee.

Als ons werk gedaan was gingen we weer terug naar de Basis, achterlatende een enkele collegae die de wacht moesten lopen.

Vermeldenswaard was het fenomeen "Vuurvlieg"

De jongens die nieuw waren en nog nooit in de tropen zijn geweest hadden wat problemen met het wachtlopen in het pikkedonker, en neem van mij aan dat de nachten daar echt donker kunnen zijn. Een van hen wilde gaan schieten op wat lichtjes in de verte niet wetende dat het lichtjes waren van een vuurvlieg, dat moet best wel wat impact hebben gehad.

Ontspanning...

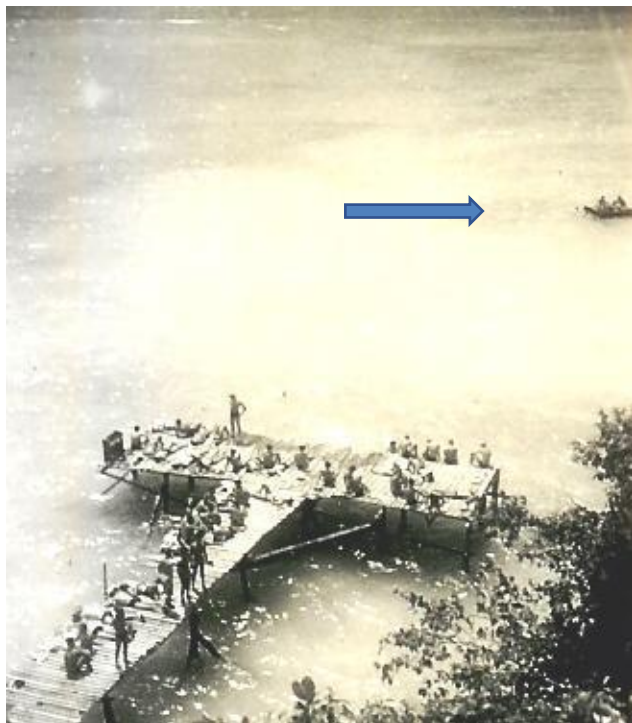
S'avonds kon je een pilsje halen maar ik dronk geen alcohol dus wed het voor mij "LEM", voor velen wel bekend, maar LEM werd aangemaakt van water (gekoeld) en citroenpoeder.

Vakantie werd meestal door gebracht op Manokwari, of wel Manok genoemd.

relaxen.

Een bekend iets daar was .Pasir putih, het witte strand. Wij werden daar gebracht door onze Cats. Je kwam in burger kleding en deze verkocht je aan de maten die gereed stonden om terug te vliegen naar Nederland. Op deze manier kon jij na 1½ jaar ook weer aan Europese kleding komen.. Als we terug kwamen van het vliegveld is het eten en rusten of naar de zwem steiger om te

Deze steiger, heeft ± 50 meter verder een vlot bestaande uit een paar bijeen gebonden drums met een planken erop en lag verankerd in de grond.

Vermoedelijk nog een achterblijver van de Amerikanen.

Ons sportwitje rook vaak naar transpiratie, dus even onder kraan en op het gras leggen dan is het zo weer droog.

De grond is Karang en dat is keihard.

De Amerikanen bombardeerde dit om het eiland in te nemen, maar de Jappen verscholen zich in de later genoemde JAPPEN grotten. Wat deed de Amerikaan?, met laagwater gooide ze brandstof op het water die ze met vloed aanstaken zodat dat spul de grotten in dreef en zo verjoegen ze de Jappen die de grotten verlieten, en zo kregen de Amerikanen het eiland toch in handen.

Met vriendelijke groet
Paul van Geldere

KONINKLIJKE MARINE

VERLOFPAS

De commandant van *Al. K. B.*
te *Biak*, verleent bij deze aan
de *Kp. v. m. r. Gelderen, J. van*, marineno. 24029
een verlof voor de tijd van *7* dagen, ingaande
de *31-8-56* en eindigende de *7-9-56*.
om zich te begeven naar *Manokwari* ¹⁾.

1. De schepeling is verplicht deze verlofpas aan de daartoe bevoegde autoriteiten op hun aanvraag te vertonen.
2. De schepeling, indien minderjarig, moet deze verlofpas voor gezien doen tekenen door:

a. het hoofd van het gezin, ten huize waarvan hij zijn verlof doorbrengt en wel voor aankomst en vertrek;

b. *Biak*, *24 Augustus 1956*
DE COMMANDEANT VOORNOEMD.

c.q. In te vullen een militaire of gemeentelijke autoriteit, dan wel een met kwaliteit de naam aan te duiden persoon, ter plaatse waar het verlof wordt doorgebracht
De verlofganger is verplicht onverwijld gevolg te geven aan de orders ter algemene kennis gebracht door omroepen per radio of door het aanplakken van kennisgevingen in de gemeenten ter zake van INTREKKING DER VERLOVEN.

Betreffende Sub: 2a	
Aankomst: te	
de	195 , te uur.
Vertrek: uit	
de	195 , te uur
	Handtekening: hoofd van het gezin

B 28/22913 - 200 000 15493 - 8 - 51 Ingeval van ZIEK THUIS, enz. Z.O.Z.